

ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐσβεσμένοι, ἀλλ' ὁ Ἰσλανδὸς φοβεῖται μὴ καὶ πάλιν ἐξεμέσῃσι λάβαν. Ἐκ τῶν σωρῶν ἐκείνων τῶν πάγων χύνονται πολυάριθμοι χεῖμαροι κατερχόμενοι διὰ τῶν κλιτύων, σκάπτοντες τὰς κοίτας τῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐκ λάβας λίθων καὶ τῶν πυρωδῶν σκωριῶν, τῶν ἐξερευγομένων ἐκ τῶν ἡφαιστείων, καὶ παρασύροντες ἐν τῇ ὁρμῇ τῶν μέρος τῶν βράχων, τῶν μαλακυνθέντων ἐκ τῆς ἐπενεργείας τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ψύχους.

Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἡ φύσις δὲν ἀπώλεσεν ἅπαντα τὰ δικαιώματά της, ἡ δὲ δημιουργὸς δύναμις της φαίνεται πανταχοῦ ὅπου ὀλίγον χῶμα ἐπιτρέπει εἰς τὸν χόρτον νὰ βλαστήσῃ. Εἰς τὰ κάτω τῶν κλιτύων ἰδίως φύονται χόρτα πολλὰ καὶ χρήσιμα εἰς τροφήν τῶν ζώων.

Μὴ ὑπαρχουσῶν ὁδῶν, ὁ περιηγητὴς ὁ θέλων νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐνὸς μέρους εἰς ἄλλο, ὀφείλει νὰ ἱκεύσῃ ἵππον. Τὰ μικρὰ ταῦτα, ὑπομονητικὰ καὶ ῥωμαλέα ζῶα εἶναι λίαν πειθήνια καὶ ὁ μᾶλλον ἄπειρος τῶν ἀναβατῶν δύναται ἀφόβως νὰ ἱκεύσῃ· τὸσον δὲ νοητικὰ εἶναι, ὥστε καὶ τὰ μᾶλλον ἀπρόσιτα καὶ δύσβατα μέρη διαβαίνουσιν ἀκινδύνως. Ἡ Ἰσλανδία ἐξάγει κατ' ἔτος 3—4 χιλιάδας ἵππων, στελλομένων εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου χρησιμεύουσι διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ἀνθρακωρυχείων καὶ μεταλλείων ἐργασίαν· ἀπολαμβάνει δὲ ἐκ τοῦ ἐμπορίου τούτου 4,500,000 φράγκων. Πρὸ δεκαετίας εἰς ἵππος ἐτιμᾶτο 100 φράγκων, ἥδη ὁμῶς πωλεῖται 350—400. Καὶ τῶν λοιπῶν τῆς νήσου προϊόντων ἡ τιμὴ ἠύξησεν ἀναλόγως. Τὰ γουναρικὰ πωλοῦνται τὸσον, ὅσον σχεδὸν καὶ εἰς τὴν Κοπενάγην. Τὰ δέρματα τῶν προβάτων, τῆς ἀλώπεκος, τοῦ κύκνου, κτλ. εἰσὶ πολυάριθμα, ἀλλὰ τὰ τῶν ταρανδῶν καθίστανται σπανιώτερα, διότι τὰ ζῶα κατέφυγον εἰς μέρη τῆς νήσου ἀκατοίκητα, εἰς ἃ οὐδεὶς σκέπτεται νὰ τὰ καταδιώξῃ.

Αἱ πτιλωταὶ νήσσαι παρέχουσιν ὡσαύτως πολὺ κέρδος, ὅπερ ἐξηγεῖ διατὶ ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς διακτήρησιν τοῦ πολυτίμου πτηναῦ. Οὐ μόνον εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ θη-

ρεύωσιν αὐτάς, ἀλλὰ καὶ νὰ πυροβολῶσιν εἰς τὰ μέρη εἰς ἃ συχνάζουσι, φόβῳ μὴ τρομάξωσι· διὸ τὸσον ἐξημερώθησαν, ὥστε πλησιάζοντας τοῦ ἀνθρώπου δὲν φεύγουσιν, ἀλλὰ καὶ θωπεύματα δέχονται ἄνευ ἐνδείξεως φόβου. Εὐρηνται δὲ εἰς τὰ νησίδια, ὅπου αἱ ἀλώπεκες, οἱ ἄσπονδοι ἐχθροὶ τῶν, δὲν δύνανται νὰ μεταβῶσι πρὸς ἄγραν τῶν, ὡς καὶ εἰς ἀγόνους βράχους. Ἐκ τῶν πτίλων τῶν νησσῶν, ἅτινα συνάζουσι τινὲς εἰς τοὺς βράχους καὶ ἀλλαχοῦ, πολλὰ ὠφελοῦνται χρήματα. Ἄλλως τε ὁ Ἰσλανδὸς δὲν ἀγαπᾷ νὰ θηρεύῃ τὸσον τὰ πτηνὰ, ὅσον ν' ἀλιεύῃ εἰς τὰ παράλια καὶ τοὺς ποταμούς.

Οἱ ἐγγώριοι οὐδὲν πορίζονται ὄφελος ἐκ τῶν ξένων ἀλιέων, διότι οὗτοι σπανίως προσορμίζονται εἰς τοὺς ὅρμους, ὡσάκις δηλ. ἀναγκασθῶσιν ὑπὸ τρικυμίας ἢ ὡσάκις πρόκειται νὰ κάμωσιν ἐπισκευὴν τινα εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ξηρὰν ἂν ἀποβῶσιν, ἐλάχιστα ἐξοδεύουσι.

X. N. Γ.

ΠΕΡΙ ΜΑΦΦΙΑΣ.

Ἡ λέξις *Μαφφία* εἶναι ἰταλική· οὕτω δ' ἀπακαλεῖται καταχθόνιος ἐταιρεία ληστῶν, κλεπτῶν, δολοφόνων καὶ ἐν γένει κακούργων, καθ' ὧν εἰς οὐδὲν ἄχρι τοῦδε ἀπέληξαν ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐξουσίας αἱ ἐνέργειαι. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἐταιρείας ὀνομάζονται *μαφφιόζοι*, ἡ δὲ ἐταιρεία, περὶ ἧς ἐπ' ἐσχάτων τόσος ἐγένετο λόγος, εἶναι διαδεδομένη εἰς τὴν Σικελίαν, ἀποδεικνυομένη μάλιστα τῆς νήσου.

Αἱ μυστικαὶ ἐταιρεῖαι συνήθως ἔχουσιν ὀργανισμόν, κανονισμοὺς καὶ ἀρχηγούς, τὰ δὲ μέλη ἢ οἱ πρωτεύοντες συνέρχονται ἐνίοτε ἵνα βουλευθῶσι περὶ τῶν ἰδίων πραγμάτων ἢ σκοπῶν. Ἀλλ' ἡ *Μαφφία* οὐδὲν τούτων ἔχει· ἅμα δ' ἡ ἀστυνομία ἢ ἡ χωροφυλακὴ ἀποπειραθῇ νὰ τὴν καταδιώξῃ, ἐξαφανίζεται ὡς φάντασμα, χάνεται ἐν τῷ κενῷ. Ἡ καταχθόνιος καὶ μυστρά ἐταιρεία εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ἐνσαρκωμένη ἐν τῷ σικελικῷ

λαῶ, ὅστις ἐξ ἐνστίκτου ἀσπάζεται αὐτήν. Οἱ Μαφφιόζοι δὲν συνδέονται μὲν ἀλλήλοις διὰ πραγματικοῦ τινος δεσμοῦ, ἀλλ' ὅταν τὸ συμφέρον ἀπαιτήσῃ, συνέρχονται ἐν ῥιπῇ ὁ φθάλμου καὶ συνεννοοῦνται. Διαιρεῖται δὲ ἡ Μαφφία εἰς δύο τάξεις, εἰς τὴν τῶν πόλεων καὶ εἰς τὴν τῶν χωρίων· ἀμφοτέραι δὲ ἀλληλοβοηθοῦνται, ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ διανέμουνσι μεταξὺ τῶν τὴν χώραν. Οἱ μὲν Μαφφιόζοι τῶν πόλεων κλέπτουσι, δολοφονοῦσιν ἐντὸς τῶν πόλεων, προσπαθοῦσι νὰ καταλάβωσι μεγάλας δημοσίους θέσεις, νὰ κρατῶσι τὴν κοινωνίαν εἰς τοὺς ὄνυχάς των· οἱ δὲ τῶν χωρίων εἰσὶ λησταί, περιφερόμενοι κατὰ συμμορίας δέκα ἢ εἴκοσιν ἀτόμων, συχνότατα ἔφιπποι, φόβον καὶ τρόμον πανταχοῦ ἐνσπείροντες καὶ ζῶντες ὡς κύριοι ἀπόλυτοι εἰς τὰ μέρη ἃ λυμαίνονται. Βουλευτὴς ἔλεγεν ἐν τῇ Βουλῇ (σημειωτέον δ' ὅτι ὁ ἀνὴρ ἦτο πρὶν εἰσαγγελεὺς ἐν Παλέρμῳ) κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 18ης Ἰουνίου ἐ. ν. «Οἱ Μαφφιόζοι ὑφίστανται· εἰσὶ δὲ ἄτομα ἅτινα θέλουσι νὰ ζῶσι καὶ πλουτῶσι διὰ τοῦ ἐγκλήματος. Αἱ καταχθόνιοι ἐπιχειρεῖαι ἔχουσιν ἰδίαν δικαιοσύνην, ὅλως διαφέρουσαν τῆς κοινωνικῆς. Αἱ ἐτυμηγορίαι τῶν εἰσὶν ἀδυσώπητοι, καὶ ἐκτελοῦνται ἀμέσως· ὁ μάρτυς ὁ ὑπὸ τῆς Μαφφίας καταδικασθεὶς φονεύεται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων. Εἰς Πάλερμον ἡ Μαφφία εἶναι ἀόρατος.»

Ἡ Μαφφία διατηρεῖται καὶ ἐνεργεῖ διὰ τοῦ τρόμου, ὃν ἐμπνέει. Χάρις εἰς αὐτὸν, ὁ δικαστὴς δὲν τολμᾷ νὰ καταδικάσῃ ἐνοχόν τινα, φόβῳ μὴ μαχαιρωθῇ, ὁ μάρτυς ἀποφεύγει νὰ καταθέσῃ καθ' ὁμολογουμένου κακούργου, φόβῳ μὴ δολοφονηθῇ, ὁ ἰδιοκτήτης ν' ἀρνηθῇ τὸ βλαάντιον ἢ μέρος τῆς περιουσίας του, φόβῳ μὴ φονευθῇ ἢ ὅλως διόλου καταστραφῇ. Ἐντεῦθεν δὲ ἄπειρα κακούργηματα καὶ ἀνήκουστος κοινωνικὴ ἀποσύνθεσις.

Ὅπως ὁ ἀναγνώστης σχηματίσῃ ἀμυδράν τινα ἰδέαν τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς Σικελίας, παραθέτομεν ἀποσπάσματα τῶν ἐκθέσεων νομαρχῶν τινῶν τῆς νήσου πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργόν, σημειοῦντες

ὅτι αἱ ἐκθέσεις αὗται ἀνεκοινώθησαν καὶ εἰς τὴν Βουλὴν.

«Ἡ Μαφφία, ἔγραφεν ὁ νομάρχης Παλέρμου τὴν 19)31 Ἰουλίου 1874, ἡ Μαφφία ἦν κοινῶς καλοῦσι κακούργημα ἐν τῇ πόλει, δύναται, κατ' ἐμὲ, νὰ ὀρισθῇ ὡς ἐξῆς. Ἔργον ὑποῦλον καὶ κακόηδες, δι' οὗ, ἐν χώρᾳ ἐνθα ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀντενέργεια κατὰ τῆς ἐξουσίας εἶναι κληροδοτήματα τῆς παρελθούσης κυβερνήσεως (τῆς νεαπολιτανικῆς δηλ.), ἄνθρωποι πάσης τάξεως παρέχουσιν ἀμοιβαίαν βοήθειαν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀμύνης, ἀρπαγῆς, κέρδους, ὑπεροχῆς, ἐκδικήσεως, ποιοῦντες χρήσιν ὅλων τῶν μέσων ὅσα ὁ νόμος, ἡ ἠθικὴ καὶ ὁ πολιτισμὸς μισοῦσι καὶ καταδικάζουσιν.

«Ἡ Μαφφία, προσέθετε, κατέλαβεν ἀπάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας· ὁ μὲν πλούσιος μετέρχεται αὐτὴν ἵνα ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν περιουσίαν του κατὰ τῶν κακοποιῶν ἢ ἵνα διατηρήσῃ τὴν ἐπιρροὴν ἣν καθ' ἑκάστην ἀπόλυσιν ὡς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν· ὁ δὲ ἄστος ἐπιδίδεται εἰς αὐτὴν φοβούμενος ἐκδίκησιν ἢ πρὸς ἐπιτυχίαν σκοποῦ τινος ἢ πρὸς ἀπόκτησιν δημοτικότητος ἢ ἐκ πλεονεξίας καὶ φιλοδοξίας· καὶ ὁ πτωχὸς ὁρμάται ἐκ μίσους πρὸς τὸν πλούσιον, ἐξ ἐλπίδος προαγωγῆς ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως ἢ ἐξ ὀκνηρίας.»

Ἡ Μαφφία ἡ συγκειμένη ἀπὸ μέλη τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς τάξεως συνήθως τείνει εἰς τὸ ἐκφοβίζειν τοὺς γείτονας, εἰς τὸ κλέπτειν καὶ ἀρπάζειν χρήματα ἀπὸ τοὺς πλουσίους δι' ἀπειλῶν πολλάκις πραγματοποιουμένων. Οἱ τῶν πόλεων μαφφιόζοι βοηθοῦν τοὺς τῶν χωρίων μαφφιόζους καὶ τ' ἀνάπαλιν· ἐκ τούτου δὲ γενικὴ εὐκολία εἰς τὸ διαπράττειν ἐγκλήματα, εἰς τὸ ἐξαλείφειν πᾶν τούτων ἔχνος καὶ ἐπιβάλλει σιγὴν εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς παθόντας, καὶ ἐντεῦθεν διαταράσσεται ἡ τάξις, ἐκδίδονται τερατώδη ἀθώωτικά βουλευματα καὶ ὁ νόμος ἀποδεικνύεται ἀνίσχυρος.

Πολλὰ τάξεις ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Μαφφίᾳ· ὑπάρχει λ. χ. ὁ ἐνεργὸς μαφφιόζος, ἥτοι ὁ κλέπτης, ὁ ληστὴς, ὁ δολοφόνος· ὁ

μυστικὸς μαφφιόζος, ὅστις συλλέγει καὶ μεταδίδει τὰς εἰδήσεις καὶ λαθραίως συμπράττει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κακούργημάτων· ὁ λεγόμενος *manutenitore*, ὅστις ἐκ φόβου ἢ συμφέροντος, εἶναι ὁ προμηθευτὴς καὶ ὁ κλεπταποδόχος τῶν ἐνεργῶν μαφφιόζων.

Ἡ *Μαφφία* ἐν τούτοις ἔχει δοκίμους, οὓς καλοῦσι *sgaraglioni*. Οἱ δοκίμοι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ δείξωσι τὴν δεξιότητά των, τὴν τόλμην των καὶ ὅτι ἠξεύρουσι νὰ τηρήσωσι μυστικά· πληρόνουςι δὲ φόρον εἰς τὴν *Μαφφίαν* ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας ἄρχονται τοῦ ἐντίμου ἔργου των. Ὅταν ἡ διαγωγή των ἀποδειχθῇ ὑποπτος, δικάζονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς διασῆμων κακούργων, οἵτινες κηρύττουσιν ἐκείνους ἀτίμους ἂν παρέβησαν τὰ ληστρικά ἥθη.

Ἄλλοτε τὴν *Μαφφίαν* συνέχεον μὲ τὴν *Καμόρραν*, ἥτις εἶχεν ἱεραρχικὴν τινα τάξιν καὶ ἀπῆτει ὑπακοήν· εἶχε δ' αὕτη διαφόρους βαθμούς· ἦτοι τοὺς *reghildas* ἢ δοκίμους, ὄντας ὑποχρεωμένους νὰ εἰσπράττωσι φόρον ἐπὶ τῶν τυχηρῶν παιγνίων καὶ νὰ ὑπηρετῶσι τοὺς ἀξιωματικούς τῆς ἐταιρείας· κατόπιν ἔρχονται οἱ *réoi* τῆς τιμῆς, οἵτινες ἐλάμβανον μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς *Καμόρρας* καὶ μερίδιον ἐπὶ τῶν ὠφελειῶν. Ὁ *réglus* δὲν προεβιβάζετο εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ *ρέου* τῆς τιμῆς ἂν πρῶτον δὲν ἐλάμβανε τὸ βάπτισμα τοῦ αἵματος, ἂν δὲν ἐδείκνυε δηλ. ὅτι ἠξεύρει νὰ πάλῃ τὴν μάχαιραν. Οἱ *καμορρισται* ἔφερον ἰδιαιτέραν ἐνδυμασίαν, ἦτοι σκοῦφον μὲ μεταξωτὸν θύσανον, πλατείας ἀναξυρίδας καὶ δακτυλίους· ἐξήσκει δὲ μεγάλην ἐπιρροὴν ἡ *Καμόρρα* εἰς τὰς φυλακάς καὶ τὰ δεσμοτήρια.

Καὶ νῦν ἔτι οἱ *καμορρισται* ἀποτελοῦσιν ἰδιαιτέραν ἐταιρείαν, ἔχοντες κανονισμοὺς, ἀρχηγούς, γλῶσσαν τραχεῖαν, καὶ βρίθουσιν ἐν Νεαπόλει· ἀπ' ἐναντίας οἱ *μαφφιόζοι*, οἵτινες ἐκ τῶν *καμορριστῶν* μὲν κατάγονται, ἀλλὰ μόνον ἐν Σικελίᾳ ἀπαντῶνται, οὔτε κανονισμοὺς ἔχουσιν, οὔτε νόμους, οὔτε ὀργανισμόν.

Ἰδοὺ τίνα περὶ *μαφφιόζων* γνώμην ἐκφέ-

ρει ὁ νομάρχης Τραπάνης ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν.

«Νομίζει τις ὅτι διαβολικὴ δύναμις συνάγει τοὺς *μαφφιόζους* ὁσάκις πρόκειται νὰ διαπράξωσι κακούργημα. Ἐν Σικελίᾳ ἕκαστος *μαφφιόζος* εἶναι κακούργος, σπάνιον δὲ κακούργος τις νὰ μὴ ἔχη συνενόχους, διότι μετὰ τούτων εὐκολώτερον θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του καὶ θὰ ἦναι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ καταδιωχθῇ.

«Αἱ συντεχνίαι αἵτινες χορηγοῦσι τοὺς πλείστους ὁπλοδούς εἰς τὴν *Μαφφίαν* εἰσὶν αἱ τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς περιφερομένων ἐμπόρων, αἱ τῶν μεσιτῶν, τῶν κουρέων, τῶν αἰπόλων, τῶν ἀρτοποιῶν, τῶν μυλωθρῶν, τῶν ἀμαξηλατῶν.»

Ἄλλος νομάρχης ἐν ἐκθέσει ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18(30 Ἰουνίου 1874 ὀρίζει ὡς ἐξῆς τὴν *Μαφφίαν*.

«Αὕτη καθ' ἑαυτὴν, ἡ *Μαφφία* εἶναι μυστηριώδες ἀποτέλεσμα τοῦ τρόμου ὃν ἐμπνέει εἰς τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς μικροψύχους τὸ διαβόητον διὰ τὰ κακούργημάτα του ἡ τὴν κτηνώδη δύναμιν τοῦ ἄτομον· μερικῶς δ' ἐξεταζομένη εἶναι ἡ φήμη ἣν περιποιεῖ τὸ ἀναιδὲς θάρρος εἰς ἐκεῖνον, ὅστις, δι' ἐγκληματικῶν πράξεων, διὰ τῶν ἰσχυρῶν βραχιόνων του, τοῦ πνύματος καὶ τῶν τρόπων του ἄρχει ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Ἀμα ἀποκτήσῃ τὴν φήμην ταύτην, δύναται νὰ διαπράξῃ πᾶν κακούργημα, μηδεὶνος τολμῶντος νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἢ τὸν καταγγείλῃ.

«Ὡς γνωστὸν, νόμος τῆς *Μαφφίας* εἶναι: τὸ τηρεῖν σχέσεις πρὸς τοὺς μᾶλλον διεφθαρμένους ἵνα ἡ ἐνήμερος τῶν διαπραχθέντων ἢ διαπραχθησομένων κακούργημάτων· τὸ ἐργάζεσθαι πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἰχνῶν τούτων διὰ ψευδῶν μαρτυριῶν· τὸ πορίζεσθαι χρήματα ἀπὸ τοῦ πλουσίους προφάσει ὅτι θὰ ὑπερασπίζηται αὐτοὺς καὶ τὰ κτήματά των· τὸ προκαλεῖν παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν δημοσίαν δύναμιν· τὸ ἀνθίστασθαι εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ προσποιήσεως ὅτι ἡ ἐξουσία εἶναι ληστρικὴ καὶ ἀνῆθικος.

«Ἴνα γίνῃ τις *μαφφιόζος* ἀπαιτεῖται νὰ φέρῃ ὅπλα ἀπηγορευμένα· νὰ προκαλῇ

μονομαχίαν ὑφ' οἵανδήπατε πρόφασιν· νὰ μαχαιρόνη· νὰ προσποιηται ὅτι συγχωρεῖ τὰς γενομένας αὐτῷ προσβολὰς ὅπως ἐκδικηθῇ καλλίτερον, ἰδίως ἐκδικούμενος ὕβριν, διότι οὗτος τυγχάνει ὁ πρῶτος τῆς Μαφρίας κανὼν· νὰ σιωπᾷ ὅταν ἴδῃ διαπραττόμενον κακούργημα· νὰ ψευδομαρτυρῇ ἵνα διευκολύνῃ τῶν ἐνόχων τὴν ἀπόλυσιν· νὰ κλέπτῃ.

«Εἰς δύο λέξεις : Ἐνοχος σιγῇ, ἀναιδὴς τόλμῃ, ψεῦδος, προδοσία, περιφρόνησις ὅλων τῶν ἀστυκῶν καὶ ἠθικῶν νόμων.—τοιαύτη εἶναι ἡ Μαφρία.»

Ἐτερος νομάρχης ἐπέστελλεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12(24 Ἀπριλίου 1875.

«Θέλω ὁρίσει τὴν Μαφρίαν ὡς ἐξῆς· κερδοσκοπία ἀτόμου κατ' ἀνάνδρου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ γυμνῶσαι αὐτὸν καὶ ἐπιβάλλειν πράξεις ἃς νομίζει συμφερούσας εἰς τοὺς σκοπούς του, ἀπειλῶν θάνατον. Ἡ πανουργία, τὸ φίλαρχον, ἡ πλεονεξία, ἡ ἀργία, εἰσὶν οἱ συνεργοὶ τῆς Μαφρίας, ἥτις διαιρεῖται εἰς ἀνωτέραν καὶ κατωτέραν.

Ἡ κατωτέρα εἶναι ἀγροῖκος καὶ ἀναίσχυντος. Πᾶς φαυλόβιος αἰσθανόμενος θάρρος γίνεται μαφριόζος, ἀπειλεῖ ὅτι θὰ φονεύσῃ τοῦτον ἢ ἐκείνον καὶ εὐθὺς τὸν ὑπακούουσι καὶ κάμνουσι τὰς ἐρέξεις του. Οὐδὲν ἀρνοῦνται αὐτῷ· ἂν δὲ τῷ δώσωσιν ὅ, τι ζητεῖ, θὰ καταντήσωσιν ἐλεινοί.

Ἡ ἀνωτάτη Μαφρία συνίσταται εἰς τὸ ὑποκρίνεσθαι τιμιότητα καὶ εἰς τὸ συμφωνεῖν πρὸς τοὺς γενηαίους, τοὺς τῆς κατωτέρας δηλ. τάξεως μαφριόζους, εἰς τὸ ἐκδικεῖσθαι δι' αὐτῶν κατὰ τῶν ἰδίων ἐλθρῶν καὶ εἰς τὸ ἐκτελεῖν τοὺς σκοπούς των, εἴτε προκειμένου νὰ κλαπῶσι τὰ ζῶα ἰδιοκτητοῦ, εἴτε νὰ ἀναγκασθῇ οὗτος νὰ πωλήσῃ εἰς εὐτελεῖ τιμὴν ἔπαυλιν, ἀγρὸν ἢ δάσος (ἂν τοιαῦτα ἐποφθαλμιᾷ τις), εἴτε πρὸς ἀποκτήσιν πλουσίας νόμφης δι' ἀπειλῶν, ὧν ἀρχίζουσι τὴνπραγματοποίησιν. Ταῦτα γίνονται εἰς τὰς ἐξοχάς· εἰς δὲ τὰς πόλεις ἡ ἀνωτάτη Μαφρία ἐπιδιώκει τὴν αὐταρχίαν καὶ ζητεῖ νὰ καταλάβῃ τὰς ἀξιολογωτέρας δημοσίας θέσεις ἵνα φορολογῇ τὰς προσόδους τοῦ δημοσίου· ἀναλαμβάνει δὲ ν' ἀποστέλ-

λῇ ταχέως εἰς τὸν ἄδην τοὺς πλουσίους συγγενεῖς, τοὺς βραδύνοντας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, νὰ διαφθείρῃ, ὅσον δύναται, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ὑπάλληλους, ν' ἀπατᾷ αὐτοὺς, νὰ περιορίζῃ τὰς ἐνεργείας των, νὰ πλουταίνῃ, κτλ.»

Ἡ κατάστασις τῆς Σικελίας καὶ νῦν ἐτι εἶναι εἰκτρά· καθ' ἐκάστην δὲ σχεδὸν ὁ τηλεγράφος καὶ αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι κακούργηματα. Ἐδῶ, λ. χ. ἐφόνευσέ τις, διότι ὕβρισθη δῆθεν· ἐπέρχεται ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ἀλλὰ καὶ οὗτος φονεύεται. Ἐκεῖ συμμορία δέκα ἢ δεκαπέντε ληστῶν καλῶς ἐνδεδυμένων, φερόντων τελειοποιημένα ὅπλα καὶ ἀναβαινόντων ἵππους μικροὺς καὶ σφριγῶντας, συγκρούεται πρὸς τὴν ἐνοπλον δύναμιν. Ἐφονεύθησαν μὲν δύο λησταί, ἀλλ' ὁ στρατὸς ἔχασε τέσσαρας ἄνδρας. Ἀλλαχοῦ πάλιν ἐμαχαιρώθη καὶ ἀπεβίωσε δικαστής, διότι ἐτόλμησε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του.

Ἡ Μαφρία εἶναι πανίσχυρος καὶ φοβερά· μέλη δ' αὐτῆς εἰσὶ πολλοὶ κατώτεροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἄλλοι μὲν ἐκ φόβου, ἄλλοι δὲ ἐκ συμφέροντος· ὥστε ἡ ἐνέργεια τῆς δικαιοσύνης παραλύεται.

Α. Σ.

ΣΙΝΙΚΗ ΚΑΙ ΣΙΝΑΙ.

Οἱ Σίνοι λέγονται καὶ εἶναι τωόντι διεφθαρμένοι καὶ ἀκόλαστοι· πλὴν ἔχουσι καὶ ἀρετάς· ἀποδεικνύονται δὲ ἀγαθοὶ υἱοί, καλοὶ σύζυγοι, φιλόστοργοι πατέρες, καλοὶ οἰκογενειάρχαι, καὶ συνεχῶς ἀναφέρουσι τὰ παραγγέλματα τῶν σοφῶν καὶ ἠθικολόγων περὶ τῶν οἰκογενειακῶν καθηκόντων. Εἰσὶ μὲν φιλάργυροι καὶ σκληροὶ πρὸς τοὺς πτωχοὺς, οὐχ ἥττον ὁμῶς πάσαις δυνάμεσι συνεργοῦσι διὰ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν εἰς σύσασιν ἀσύλων τῶν πτωχῶν καὶ εὐεργετικῶν καταστημάτων. Ὁ μανδαρίνος ὅτε μὲν πωλεῖ τὰς ἀποφάσεις του, ὅτε δὲ δικάζει δικαίως ὡς Σολομών. Ὁ Κινέζος ἔμπορος, ἐσάκις διαπραγματεύεται πράξιν τινα, προσ-